

[Honoré]

hvad der er grunden til, at Sverige ifølge den liste, vi har fået, ikke har modtaget nogen flygtninge fra Vietnam. Hænger det sammen med, at den daværende svenske regering gik i spidsen, når det gjaldt den moralske støtte til Nordvietnams annekstion af Sydvietnam?

Bolvig (RV):

Jeg er helt enig med minister Lise Østergaard i, at en finansiel bistand selvfølgelig er vigtig. Jeg ved da også godt, at højkommissæren har anmodet om flere midler, og jeg er glad for, at Danmark er rede til at stille sådanne til rådighed, for normalt er det jo således, at midler stillet til rådighed for en flygtningeindsats kommer til bedst brug, når man kan sørge for, at de enkelte flygtninge bliver genbosat i områder, der minder om de områder, de har måttet forlade. Derfor er der f. eks. netop brug for at genbosætte de 10.000 flygtninge i Sudan, som ministeren omtalte.

Men som jeg forsøgte at understrege før, er bådflygtningenes situation en helt anden. Vil ministeren ikke erkende, at uanset hvor mange penge vi måtte være villige til at tildele Malaysia, vil dette land ikke modtage flere flygtninge? I det referat, jeg har set fra flygtningemødet, sagde Malaysias delegationsleder det helt klart til den vestlige verden. Han klandrede hr. Poul Hartling og hans medarbejdere for, at man ikke har kunnet leve op til afgivne løfter om at genbosætte et tilstrækkeligt antal af de mennesker, som Malaysia midlertidigt havde givet husly. Derfor er det, jeg gerne vil understrege igen: vi kan ikke klare dette problem kun med pengeoverførsler, der må også være en vilje til at genbosætte disse flygtninge.

Ministeren nævnte, at hovedimmigrationslandene hidtil har været USA og Frankrig, og det er dertil, de fleste flygtninge gerne vil. Nu forstår jeg meget godt, det kan være hovedimmigrationslande; efter min mening har disse to lande også den største moralske forpligtelse til at tage flygtningene. Men når det nu er således, at USA kun vil hæve sin kvota, oven i købet til et meget stort antal, hvis vi andre viser en vilje til at hjælpe, så er vi med andre ord nøglen til, at USA åbner sine grænser for 50.000 flygtninge om året. Så også af den grund vil en dansk indsats altså have en virkelig væsentlig betydning.

Hvor længe skal skibe ligge på Manilas red og ud for Hongkongs havn, før den rige verden erkender, at vi har en forpligtelse til at gøre en særlig indsats? Vi kan ikke forvente, at Thailand, der har mere end 135.000 flygtninge fra Indokina, skal blive ved med at modtage. Ej heller kan vi forvente, at det fattige Malaysia, der har mere end 50.000 flygtninge, skal blive ved med at modtage flygtninge af humanitære årsager, når vi egentlig lader problemet glide forbi os og lukker øjnene for problemets meget store omfang.

Det er mærkeligt at høre hr. Jørgen Junior tale meget om det umenneskelige regime i Vietnam, for hvis man går ind på hr. Jørgen Juniors tankegang og forestiller sig, dette regime er så umenneskeligt, skulle man netop tro, at ikke mindst hr. Jørgen Junior var den, der var aller mest ivrig efter at hjælpe ofrene for et sådant umenneskeligt regime, og at fremskridtspartiet mere end noget andet parti ville være villigt til at hjælpe ofrene for dette umenneskelige regime, men sådan er det altså ikke.

Hr. Honoré stillede mig et spørgsmål, som ministeren formentlig kan svare bedre på end jeg, med hensyn til den svenske vilje til at modtage bådflygtninge. Det er rigtigt, at Sverige i modsætning til Danmark ikke tidligere har modtaget flygtninge fra Vietnam, så vidt jeg er vidende, men netop lige nu for første gang har erklæret sig rede til at modtage et antal bådflygtninge, vistnok 250 personer.

Minister Lise Østergaard:

Det skal blot være en ganske kort bemærkning til hr. Steen Folkes denne gang generelle spørgsmål, og det er en gentagelse af, hvad jeg hidtil har sagt. Der er ikke noget absolut loft over vores samlede årlige ydelser i det internationale flygtningearbejde, og der er derfor ikke tale om at foretage absolutte øgninger af disse beløb. Vi reagerer på appeller, efterhånden som de kommer fra højkommissæren. Den sidste appel, som jeg har omtalt, drejer sig om finansiel bistand til de indokinesiske flygtninge; vi ansøger her om 15 mill. kr. Der vil utvivlsomt i de kommende måneder og halve år komme nye appeller fra højkommissæren, og de bliver behandlet, efterhånden som vi modtager dem.